

BOŽIA VLÁDA

Téma 1

AKÝ JE CELKOVÝ BOŽÍ PLÁN?

Prehľad

V tejto téme preskúmate, ako myšlienka Božej vlády slúži ako základ pre biblickú teológiu misie. Budete vyzvaní osobne reagovať na konkrétne požiadavky Božej vlády.

Ciele

Pomôcť zborovým vedúcim:

- Porozumieť, ako biblická myšlienka Božej vlády ponúka široké východisko pre rozpoznávanie Božieho plánu.
- Preskúmať Božiu vládu vo vzťahu ku konkrétnym situáciám v každodennom živote.
- Porozumieť, prečo Božia vláda vyžaduje osobnú odpoveď.
- Osobne sa podriaďiť Božej autorite a potvrdiť Božiu vládu vo všetkých oblastiach života.

Možné výsledky

Zboroví vedúci:

- Budú vedieť vysvetliť, ako myšlienka Božej vlády ponúka významné východisko pre porozumenie celkovému Božiemu plánu.
- Aplikujú biblickú myšlienku Božej vlády vo viacerých konkrétnych situáciách vo svojom každodennom živote.
- Rozpoznajú oblasti vo svojich životoch, kde sa vedome podriadili Božej autorite.

KROK 1: POCHOPENIE TÉMY

Na ktoré hlavné otázky sa treba zamerať?

Hlavné prvky témy

Aká je vaša úloha v službe vášho zboru? Keďže ste zapojený do tohto kurzu, pravdepodobne ste vedúci alebo ním budete – či už ste starší zboru, člen misijného odboru, učiteľ zborovej školy alebo dokonca kazateľ. Nech je vaša úloha akákoľvek, je súčasne veľkou výsadou i zodpovednosťou. Boh vám ako vodcovi v Kristovej cirkvi vo väčšej či menšej miere zveril to, čo Pavol raz nazýva „službou zmierenia“ (2 Korinťanom 5:18) a inokedy proste „evanjeliom“ (2 Tesaloničanom 2:4).

Inými slovami, zboroví vedúci sú „správcami,“ ktorých úlohou je starať sa o to, aby cirkev konala svoje poslanie (doslova *misii*). Z toho, samozrejme, vyplýva, že musíme jasne rozumieť tomu, čo poslanie cirkvi vlastne znamená. Bez toho nebude môcť verne spravovať to, čo nám bolo zverené. Avšak mnoho kresťanov, dokonca i mnoho kresťanských vedúcich, by malo veľké problémy vysvetliť, ako to, čo robia, súvisí s väčším Božím plánom pre cirkev. Vďaka Bohu, že i tí najchytrejší a najlepší z nás majú zodpovednosť len za veľmi malú časť celkového poslania cirkvi. Ale o to dôležitejšie je pre nás porozumieť, ako naša časť prispieva k väčšiemu celku. Každý z nás pracuje na malom kúsku veľkého obrazu. Aby sme boli efektívni, potrebujeme podstúpiť a získať predstavu o celkovom obraze a potom sa s obnovenou pozornosťou oddať detailom v našom malom kúte sveta.

Ako je to s vami? Vedeli by ste jasne odpovedať na otázku „Čo je poslaním cirkvi?“ To bude našou úlohou v prvej polovici tohto kurzu. Začnime osobne – máte predstavu o celku, ku ktorému prispievate svojim dielom?

Výroky

(Výroky sú vyjadrenia, ktoré vás majú priviesť k uvažovaniu o téme. Môžu a nemusia odrážať biblickú múdrosť.)

„Boh vás miluje a má pre váš život úžasný plán.“ - Štyri duchovné zákony

„V podstate sa dá povedať, že spasenie je prvoradou témou celej Biblie.“
- William Arnold, *Evangelical Dictionary of Biblical Theology*

„Vláda musí mať územie, na ktorom sa uplatňuje jej autorita.“
- George Ladd, *Evangelical Dictionary of Biblical Theology*

„Cieľom kráľovstva nie je nič menej ako rozšírenie Božej absolútnej vlády nad zemou, ktorá je sférou jeho stvorenia a vykúpenia.“
- Willem VanGemeren, *The Progress of Redemption*

„Božia vláda je eschatologická: je to rozhodujúca, budúca, konečná udalosť na konci času.“
- David Watson, *I Believe in the Church*

„Štúdium novozmluvného učenia o Božom kráľovstve nám ukazuje, že kráľovstvo nie je len súčasná skutočnosť ale i nádej do budúcnosti.“
- David Smith, *All God's People*

„Komunizmus je poslednou diablovou náhradou kresťanskej myšlienky Božieho kráľovstva.“
- Frederick Olert

„Všade tam, kde Boh vládne ako Kráľ nad srdcom človeka, je ustanovené Božie kráľovstvo.“
- Paul Harrison

„Príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi.“
- *Modlitba Pánova*, Matúš 6:10

Príklady zo života

Laura

Laura si prispôsobila opierku hlavy na dlhý let späť do Paríža. Nebolo ľahké rozlúčiť sa s domácim zborom po takej úžasnej rekondičnej dovolenke. Celý rok si mohla užívať prvotriedne kázanie, kvalitné programy a hlavne ľudí, ktorí si cenili jej službu a neváhali to povedať.

Teraz sa vracia späť k namáhavému projektu nového zboru v Paríži, ktorému už obetovala viac ako desať rokov svojho života. Ach, samozrejme, že je vidieť aj nejaký rast, ale popri jej prekvitajúcom zbore na predmestí Seatlu vyzeral dosť žalostne. Musela priznať, že mala pokušenie zostať. Zbor jej ponúkol miesto vedúcej kresťanského vzdelávania a v skupine slobodných dospelých v nedeľnej škole o ňu až traja muži prejavili istý záujem. Ako tridsaťsedem ročná vedela, že lepšie to už nebude. Tak prečo sa vracia? Pre lásku k Francúzsku? Laura vedela, že to nebol ten dôvod. Samozrejme, nikto jej neveril, že k Francúzsku má stále protichodný vzťah. Jasné, že kuchyňa bola skvelá a všetko francúzske malo nepopierateľný šmrnc, ale stále ju rozčuľoval povýšenecký racionalizmus a stereotypný šovinizmus, s ktorými sa často stretávala. Uvažovala, či jej francúzski priatelia niekedy pochopia hĺbku jej srdca. Ak to teda nebola láska k Francúzsku, tak potom láska k strateným. Vedela, že jej americkí známi obdivovali jej „evanjelizačné srdce.“ Laura sa usmiala. „Keby len vedeli, aká samofúba naozaj som.“ Nie, dôvod, prečo sa Laura vracala, nebola jej veľká láska k Francúzsku ani k strateným, ale proste presvedčenie, že Boh ju tam chce. V minulosti jej myseľ celé mesiace zamestnávali Ježišove slová „Ja postavím svoju Cirkev.“ Hoci to znelo vágne, niekedy i jej samej, to, čo ju presvedčilo, aby neprijala pracovnú ponuku a tiež slušne, ale pevne odmietnuť pozornosť možných nápadníkov a len pred hodinou nasadnúť do tohto lietadla, bol dojem, že to nejako bolo súčasťou Božieho plánu. „Hej,“ zašklabala sa sama pre seba, „toto a francúzske pečivo.“

František

František sa zasmial, keď sa pozrel do spätného zrkadla. Potom sa znova zasmial, lebo si uvedomil, prečo sa smial prvýkrát. Pred ôsmimi mesiacmi, keď súhlasil, že sa zapojí do projektu *Sobotný program pre sociálne slabšie deti*, jeho motívy boli všelijaké, len nie nezištné. V skutočnosti išlo o to, že sa cítil zúfalo osamelý, odkedy ho žena opustila so slovami, že ju nikdy nebude milovať tak ako „svoje hračky.“ Takže, keď sa ho kazateľ zboru, do ktorého začal chodiť, spýtal, či nechce pomôcť, povedal si, že by to bolo lepšie, ako sa smutne ponevierať po dome.

Ako by sa len jeho žena divila, keby videla štyroch chlapcov spotených od dvojhodinového hrania futbalu v parku, tlačíť sa do jeho milovaného BMW. A prichytil sa pri tom, ako sa smeje na maskách od zmrzliny a blata, ktoré pokrývali ich tváre... a pravdepodobne i jeho zadné sedadlo. Divil sa premene, ktorá očividne nastala. Pred rokom povedal žene, že nechce deti, lebo to „prináša zodpovednosť.“ Ona správne pochopila (hoci on to, pravdaže, popieral), že to znamená „neporiadok.“ A tieto

deti dokonca ani neboli jeho! Napriek tomu sa František často pristihol, ako rozmýšľa nad ich budúcnosťou a dokonca sa za nich modlí. To, čo sa s nimi dialo, sa postupne pre neho stalo dôležitejším, ako jeho kedysi tak milované auto.

Znova sa pozrel do spätného zrkadla, otočil kľúčom a zasmial sa tretíkrát, keď si predstavil, ako sa díler áut bude tváriť, keď k nemu František príde vymeniť svoje BMW za kombi.

Teraz, keď ste sa pozreli na *Hlavné prvky témy, Výroky a Príklady zo života*, ktoré sú tie hlavné otázky, ktorým sa je potrebné venovať, aby ste pochopili túto tému?

KROK 2: ŠTÚDIUM PÍSMA

Čo o tejto téme hovorí Biblia?

- Vyberte si jeden z nasledujúcich žalmov, z ktorých každý sa nejako týka myšlienky Božej vlády. Napíšte jednu alebo dve vety, v ktorých vysvetlíte, ktorý aspekt Božej vlády sa zdôrazňuje a aká reakcia sa očakáva od Božieho ľudu.

Žalm 47:

Žalm 95:

Žalm 103:

- Matúš zhrňa obsah Ježišovho kázania v 4:17 takto: „*Kajajte sa, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.*“ Dvakrát hovorí o Ježišovi, že kázal „*evanjelium o kráľovstve*“ (Matúš 4:23; 9:35). Hoci Ježiš Božie kráľovstvo (alebo Božiu vládu, čo je názov, ktorý preferujeme v tomto kurze) nikde nedefinuje, veľa o ňom hovorí. Je jasné, že Božiu vládu nevníma ako abstraktnú skutočnosť. Namiesto toho je to dynamická sila, ktorá zasahuje ľudské životy a vyžaduje reakciu.

Prečítajte si nasledovné podobenstvá z Evanjelia podľa Matúša, ktoré všetky začínajú slovami „*Nebeské kráľovstvo je podobné...*“ Pri každom:

1. Opíšte, akú ústrednú myšlienku o Božej vláde podľa vás Ježiš hovorí a
2. Zhrňte reakciu, akú podľa vás Ježiš od svojich poslucháčov očakáva.

Svoje odpovede zaznamenajte do tejto tabuľky.

	Ústredná myšlienka o Božej vláde	Reakcia, ktorú Ježiš očakáva
Matúš 13:44-50		
Matúš 20:1-6		
Matúš 22:1-14		

KROK 3: NAHLIADNUTIE DO INÝCH ZDROJOV

Čo sa môžeme naučiť od iných autorov?

„Veľký obraz,“ Joel R. White

Copyright © 1999. V origináli použité s dovolením autora.

Všetky práva vyhradené.

„Božia zvrchovanosť v misii prostredníctvom uctievania,“ John Piper

Úryvok z prvej kapitoly knihy *Let the Nations be Glad!: The Supremacy of God in Missions*, s. 17-18. Copyright © 2003 Desiring God Foundation. V origináli

použité s dovolením Baker Academic, Grand Rapids, MI. Všetky práva vyhradené.

Veľký obraz

Joel R. White

U nás doma sme mali nad schodmi zavesený veľký africký obraz. Bol namalovaný tak, že vyzeral ako mozaika s malými škvŕnami farby namiesto kamienkov. V detstve ma ten obraz určite fascinoval svojimi farebnými vzormi, ale ešte viac tým, že som nemohol prísť na to, čo všetky tie škvŕny mali znázorňovať. Nevidel som, čo videl môj starší súrodenec. Pozeral som sa na ten istý obraz, ale dlho bol len fascinujúcou paletou rozvírených farieb. Nikdy nezapudnem na tú chvíľu, keď som rozoznal celkový obraz. Všimol som si linku červenej farby, ktorá sa akoby prepletala bludiskom mozaikových škvŕn, a zrazu sa všetky ostatné farby pripojili k tej červenej linke a zmenili sa na rozpoznateľné rysy. V momente som rozoznal Krista visiaceho na kríži. Mnoho kresťanov má podobný vzťah k Biblii. Mnoho rokov chodili do nedeľnej školy, počuli mnoho kázni a sami Bibliu verne čítali. Dobré poznajú príbehy o Noachovi, Abrahámovi, Dávidovi, Ježišovi a Pavlovi. Rozličné „mozaikové kamienky“ sú im známe. Avšak nemajú predstavu o celku. Nerozoznali jasne celkový obraz a Biblia, hoci pestrá a fascinujúca, pre nich ostáva nejasnou a abstraktnou.

Božia vláda ako zastrešujúce východisko Bible

Našťastie existuje farebná línia, ktorá sa vinie Bibliou a ktorej sa všetky jednotlivé mozaikové kamienky prispôbujú. V Biblii sa nachádza zastrešujúca myšlienka východiska, ktoré poukazuje na celkový obraz. Písmo to nazýva „Božím kráľovstvom.“

Toto sa spočiatku môže javiť prekvapujúco. Priemerný kresťan určite počul o „Božom kráľovstve,“ ale pravdepodobne na túto tému nepočul kázeň a nikdy o nej nerozmýšľal ako o biblickom východisku. Božie kráľovstvo je pre mnohých kresťanov archa-

ická myšlienka, ktorá sa každodenného života týka len minimálne.

Biblia však pojem Kráľovstva takto nevníma. I zo zbežného čítania Novej zmluvy je jasné, že Božie kráľovstvo je vecou prvoradej dôležitosti. Na celom svete sa kresťania pravidelne modlia „*príď kráľovstvo tvoje.*“ Aj Ján Krstiteľ, aj Ježiš kázali, že Kráľovstvo sa priblížilo. Marek zhrnul celé evanjelium, ktoré Ježiš kázal, do dvoch krátkych viet: „*Naplnil sa čas a priblížilo sa Božie kráľovstvo. Kľúčte sa a verte v evanjelium!*“ (Marek 1:15). Ježiš sám opísal úlohu, pre ktorú prišiel, ako „*hlásanie Božieho kráľovstva*“ (Lukáš 4:43) a o kráľovstve povedal veľa podobností. Dokonca i Pavlova služba sa dá charakterizovať ako kázanie Božieho kráľovstva (Skutky 19:8; 28:23).

Avšak je zaujímavé, že toto slovné spojenie sa nenachádza nikde v Starej Zmluve. Prečo sa potom v Novej zmluve objavuje tak často? Vymyslel si ju Ján Krstiteľ? Bola to nová myšlienka, vytvorená ranou cirkvou? To sa zdá byť veľmi nepravdepodobné. Naozaj, Nová zmluva zanecháva v súčasnom čitateľovi jasný pocit, že každý v Ježišových časoch vedel, čo ten pojem znamená. Nikde v Novej zmluve sa autori nenaťahujú toto slovné spojenie definovať. Autori evanjelií sa očividne mohli spoľahnúť na skutočnosť, že ich čitateľom bol tento pojem známy. Zdá sa, že to bola súčasť kultúry tej doby a miesta. Dnes sa na Slovensku novinári i politici môžu spoľahnúť, že im každý rodený Slováčok bude rozumieť, keď sa povie „November '89“ alebo „Pražská jar.“ Cudziniec žijúci na Slovensku by týmto výrazom pravdepodobne nerozumel.

Tak je to i s Božím kráľovstvom. Židia v Ježišových časoch tomu odkazu rozumeli. Rozumeli mu preto, že napriek tomu, že výraz „Božie kráľovstvo“ sa nevyskytuje nikde v Starej zmluve, táto myšlienka je v podstate na každej strane. V Starej zmluve je Boh nazýva-

ný „Kráľ“ alebo sa hovorí, že „kraľuje“ (vládne). Hebrejské podstatné meno a sloveso majú ten istý koreň, *mlk*, podobne ako „vládca“ a „vládnut“ v slovenčine). Počínajúc správou o stvorení v Genezis 1, Biblia sa snaží zobrazit Boha ako Kráľa celého stvorenia. Boh, podobne ako kráľ, vydá dekret a všetko začne existovať. Vesmír je vnímaný ako trónna sieň, kde obloha je Božím trónom a zem jeho podnožou (Izaiáš 66:1). Rovnaké obrazy sa používajú pre opis svätyne svätých v chráme, čo symbolicky predstavuje celý vesmír. Nejde o náhodu, že archa zmluvy sa nazýva Božou podnožou (1 Kronická 28:2; Žalm 99:5). Opisu Božej vlády sú venované celé žalmy. Jedným z najsilnejších je Žalm 47:

- 2 Tlieskajte, všetky národy, nadšene pozdravujte Boha,
- 3 lebo Hospodin, Najvyšší, vzbudzuje bázeň. On je veľký kráľ nad celou zemou.
- 4 Podmaňuje nám národy a kme ne nám podrobuje pod nohy.
- 5 Vybral nám dedičný podiel, slávu Jákoba, ktorého si zamiloval.
- 6 Boh vystúpil hore za jasotu, Hospodin za zvuku trúby.
- 7 Ospevujte Boha, ospevujte! Ospevujte nášho Kráľa, ospevujte!
- 8 Veď Boh je kráľom celej zeme, ospevujte ho poučnými žalmami!
- 9 Boh kraľuje nad národmi, Boh sedí na svojom svätom tróne.
- 10 Kniežatá národov sa zhromaždili s ľudom Abrahámovho Boha, lebo Bohu patria ochranné štíty zeme. On je veľmi vyvýšený.

Používanou frázou v teológii Starej zmluvy je „Hospodin kraľuje“ (napríklad 1 Kronická 16:31). Žalmy 93, 97 a 99 všetky začínajú týmto slávnym vyhlásením. Než pôjdeme ďalej, urobíme dobre, ak si pripomenieme dôležitú skutočnosť, na ktorú upozornili mnohí biblisti:

Slovo „kráľovstvo“ v skutočnosti nie je vhodným ekvivalentom biblického termínu. „Kráľovstvo“ naznačuje miesto, ríšu, v ktorej vládca realizuje svoju

moc. Biblické ekvivalenty, *malkuth* v hebrejčine a *basileia* v gréčtine môžu znamenať ríšu a všeobecnejšie, čo určite platí v prípade Božieho kráľovstva, tieto výrazy zdôrazňujú skôr vládcovu autoritu než ríšu, ktorej vládne. Božie kráľovstvo teda značí jeho právoplatnú autoritu nad celou zemou.

Ako sme videli, táto myšlienka má korene v biblickom učení o stvorení. Keďže Boh stvoril všetko svojim zvrchovaným slovom, jeho autorita nad stvorením je nepopierateľná, rovnako ako autorita hrnčiara nad jeho hlinou (pozri Jeremiáš 18:1nn). Boh zveril svoju autoritu nad stvorením Nositeľom svojho obrazu, ktorých stvoril zo zeme (pozri Genezis 1:26nn) a títo Nositelia jeho obrazu činom, ktorý dodnes ostáva najnevysvetliteľnejším skutkom ľudského rodu (a mimochodom i nepodajným teologickým orieškom), odovzdali svoju zverenú autoritu satanovi tým, že nasledovali jeho pokyny namiesto Božích. Takže je to tak, že v obmedzenom zmysle slova autorita nad stvoreným svetom prešla k satanovi! Nie je však právoplatne jeho; a keďže autorita daná ľudstvu bola v prvom rade odvodenou autoritou, Božia definitívna autorita ani tu nie je spochybnená. Ale i uzurpátor vykonáva skutočnú moc. Keď satan ponúkol Ježišovi všetky kráľovstvá sveta (Matúš 4:8), Ježiš nespochybnil oprávnenosť tejto ponuky. On proste dôveroval Bohu, že mu dá pod nohy všetkých nepriateľov, vrátane Uzurpátora. Ježiš bol presvedčený, že sám Boh mu nakoniec dá to, čo bolo právoplatne jeho: autoritu v nebi a na zemi. Je významné, že Ježiš sa k nej prihlásil až po dokončení svojej práce (Matúš 28:18).

Toto pozadie je nevyhnutné pre vysvetlenie, prečo je pojem Kráľovstvo, alebo, ako by sme asi mali presnejšie vraviť „Božia vláda,“ obzvlášť spojený s dvoma veľkými udalosťami v Starej zmluve spôsobom, ktorým Boh začína presadzovať svoju právoplatnú vládu nad zemou. Prvou z nich je Exodus. Keď Boh vyviedol Izraelitov z Egypta a zázračne rozdelil Červené more, Mojžišovi neunikol podstatný význam toho

činu. Jeho veľká pieseň vrcholí jasným tvrdením „Hospodin kraľuje naveky a navždy“ (Exodus 15:18). Chápal, že Boh zamýšľal ustanoviť „kráľovstvo kňazov“ ako vzor pre celý svet (Exodus 19:6), v ktorom Božia vláda bude opäť nesporná. Avšak Izrael sa odvrátil od tohto veľkého povolania, odmietol prijať „kňazstvo všetkých veriacich“ (Exodus 20:18-19). Tvrdohlavá závislosť Izraela na iných bohoch mu zabránila naplniť Bohom daný údel. Veď Boh nakoniec vyhnal Izraelitov zo zasľúbenej zeme roku 586 p. nl., čím pripravil javisko pre druhú veľkú udalosť, s ktorou sa v Starej zmluve spája Božia vláda: návrat z vyhnanstva v Babylone. Vlastne sa návrat z vyhnanstva môže chápať ako repríza Exodu, ako o tom jasne hovoria obrazy proroka Izaiáša (Izaiáš 11:14; 63:11-12). Už v Deuteronomium 30 Boh sľúbil, že vyhnanstvo bude mať očisťujúci účinok, podnieti pokánie a že On nakoniec nezabudne na svoj ľud. A tak sa Izaiáš nepozeral len na vyhnanstvo, ale ďalej, k zasľúbenému návratu do zasľúbenej zeme. Mal prísť čas, keď posol bude zvestovať návrat, kázať „evanjelium“ (t.j. dobrú správu) na Sione. Je významné, že stručná správa tohto evanjelia mala byť „Tvoj Boh kraľuje“ (Izaiáš 52:7). Je zaujímavé, že starozmluvní bádatelia, ktorí žili v kumránskom spoločenstve a zanechali nám Zvitky od Mŕtveho mora, sto-tožnili zasľúbeného posla s osobou Mesiáša (11Q13:15-20). Inými slovami, minimálne sto rokov pred Ježišovým narodením niektorí Židia očakávali Mesiáša, ktorý vyhlási Božiu vládu.

Tu, samozrejme, vyvstáva dôležitá otázka: prečo Židia Ježišových čias stále očakávali nastolenie Božej vlády, keď už asi pred päťsto rokmi boli privedení späť do zasľúbenej zeme? Odpoveď je celkom prostá. Ani jeden Žid, ktorý žil po vyhnanstve a čítal Prorokov, by si nepomýlil podmienky Izraela po vyhnanstve so zasľúbenou slávou, o ktorej čítal. Iste, Židia boli naspäť v krajine, ale v podstate tam boli otrokmi pod vládou rozličných panovníkov. Mali nový chrám, ale starí spomedzi nich, ktorí si pamätali chrám

spred vyhnanstva, plakali, keď ho videli. Takým slabým odrazom starého chrámu bol ten nový. Proroci zasľúbili vek hojnosti, mieru a uzdravenie obnoveného spoločenstva s Bohom, ktorý bude opäť prebývať na chrámovej hore. Skutočnosti po vyhnanstve ešte veľa chýbalo v porovnaní s prorockými očakávaniami!

A tak verní Židia silne túžili po skutočnom konci exilu. Ako Simeon v chráme, stále „očakávali potechu Izraela“ (Lukáš 2:25). Navyše, ako sme už naznačili, toto očakávanie sa do Ježišových čias svojou podstatou stalo zreteľne mesiášskym. Hoci očakávania mesiáša boli pravdepodobne rôzne, zdá sa, že pokojne môžeme povedať, že Židia prvého storočia očakávali, že Mesiáš zohrá aktívnu úlohu v znovunastolení Božej vlády nad Izraelom. Pre mnohých slová Služobníka v Izaiášovi 61:1-2 znamenali práve toto: „*Duch Pána, Hospodina je nado mnou, lebo ma Hospodin pomazal, poslal ma hlásať radostnú zvesť chudobným, obviazať rany tým, čo majú skrüšené srdce, zvestovať slobodu zajatcom a väzneným prepustenie, ohlásiť rok Hospodinovej priazne.*“ Tento úsek Písma bol chápaný ako opis služby Mesiáša, Božieho pomazaného (Mesiáš znamená „pomazaný“), ktorý mal spôsobiť zasľúbenú obnovu.

Toto je dôvod, pre ktorý poslucháčov šokovalo, keď Ježiš prečítal Izaiáša 61 v nazaretskej synagóge a smelo vyhlásil „*Dnes sa splnilo písmo, ktoré ste počuli.*“ Najskôr boli užasnutí a potom pobúrení nehanebnosťou nároku niekoho, kto sa na ich uliciach hrával ako decko. Rozumeli tomu tak, že Ježiš vrazil: „Nastofujem zasľúbenú Božiu vládu. Ohlasujem novú dobu oslobodenia, mieru a uzdravenia, ktorú proroci sľúbili ale ktorá až doteraz úplne nenastala.“ Niet divu, že ho chceli zhodiť z útesu!

Toto bol jeden z jasnejších príkladov Ježišovej ustavičnej témy: že v jeho osobe a prostredníctvom jeho služby Boh obnovoval svoju právoplatnú autoritu nad svetom a zvrhával Uzurpátora, ktorý ju tak pevne uchopil. Ježiš kázal,

že Božie kráľovstvo sa priblížilo, a potom ukázal svojim poslucháčom, ako je blízko, keď uzdravil chromého a chorého. Nikto, kto čítal napríklad Izaiáša 33, obzvlášť verše 20-24, nemohol prehliadnuť význam tohto vyhlásenia v spojení s týmto činom:

Hľad' na Sion, miesto našich sviatkov, tvoje oči uvidia Jeruzalem, bezpečný prístatok, neprenosný stan, jeho kolíky sa nikdy nevytiahnu, ani jeden jeho povraz neroztrhnú. Tam je náš vznešený Hospodín, miesto širokých riečnych prúdov, cez ktoré sa nepreplaví veslami hnané plavidlo ani mocná loď sa cezeň nepreplaví. Lebo Hospodín je náš sudca, Hospodín je náš zákonodarca, Hospodín je náš kráľ, on nás spasí. Tvoje povrazy sú uvoľnené, neudržia stožiar na podstavci, nerozvinú zástavu. Vtedy sa bude deliť veľká korisť a ulúpia z nej aj tí, čo krývajú. Nikto z obyvateľov nepovie: Som chorý. Ľudu, čo tam býva, odpustí sa vina.

Ježišova služba uzdravovania preto nebola len vedľajšou aktivitou popri jeho hlavnej úlohe, ale práve cez tieto uzdravovania sa Božia vláda prejavila. To isté platí o Ježišovej službe vyhánania démonov, o ktorej i najkritickejší biblisti priznávajú, že je ústrednou zložkou v najranejších správach o Ježišovom pôsobení. Znova a znova vyhánal démonov a zanechával svoje publikum na pochybách o tom, čo to má znamenať: „Ale ak vyhánam démonov mocou Božieho Ducha, potom k vám už prišlo Božie kráľovstvo“ (Matúš 12:28).

Povedané jednoducho: Ježišova služba sa týkala vymanenia sveta zo zovretia Uzurpátora a obnovenia Božej právoplatnej vlády. Nová zmluva vníma Ježišovu úlohu v súlade s Božimi zámermi vykúpenia v dejinách. Takže, keď nie len samotný Ježiš, ale i jeho učeníci začali komandovať démonov, Ježiš vyhlásil: „Videl som Satana padať z neba ako blesk“ (Lukáš 10:18). Jeho milovaný učeník Ján, možno keď pre-

mýšľal o tomto alebo podobnom vyučovaní, to vyjadril takto: „Boží Syn sa zjavil na to, aby maril Diablove skutky“ (1 Jánov 3:8).

Toto je mimoriadna a povzbudzujúca perspektíva. Obrazne je ukázaná v Lewisovej knihe *Lev, čarodejnica a skriňa*. Narnia, svet, do ktorého sa štyri deti dostanú cez skriňu, je zovretý zdanlivo nekonečnou zimou pod vládou bezcitnej Bielej čarodejnice. Ale keď na scénu príde Aslan, ktorý predstavuje Krista, zima slabne. Sneh sa začína topiť a kvety kvitnúť. Samotná Aslanova prítomnosť prináša jar.

A tak je to i s Ježišom. Keď prichádza na svet pod vládou hriechu, skazy a smrti, jeho samotná prítomnosť začína šíriť život a úplnosť. Slepí vidia, hluchí počujú, chlieb a ryby sa množia, hriechy sa odpúšťajú a mŕtvi sú kriesení k životu. Ježiš začína odstraňovať chladnú vládu satana a znovu nastoľovať život dávajúcu Božiu vládu.

Dôležitosť myšlienky Božej vlády

A teraz naozaj dôležitá vec: je absolútne nevyhnutné, aby kresťania chápali myšlienku Božej vlády ako neodbytnú skutočnosť v ich osobných životoch. Niektorí voči tomu budú namietat. Majú sa dobre bez toho, aby čo i len pomysleli na Boží nárok na ich životy, a nevidia dôvod, prečo by to teraz mali zmeniť. Avšak stále som presvedčený, že fundamentálne pochopenie Božej vlády je kľúčom k súdržnej a teda definitívne naplňajúcej kresťanskej existencii. Inak to nebude dávať zmysel.

Ježiš sám zdôraznil dôležitosť Božieho kráľovstva v krátkom podobenstve, ktoré je zaznamenané v Matúšovi 13:44-46. Povedal: „*Nebeské kráľovstvo je podobné pokladu ukrytému na poli. Keď ho človek našiel, skryl ho, od radosti šiel a predal všetko, čo mal, a kúpil to pole. Nebeské kráľovstvo je ďalej podobné kupcovi, ktorý hľadal krásne perly. Keď objavil jednu drahocennú perlu, odišiel, predal všetko čo mal, a kúpil ju.*“

Prerozprávajme tento príbeh, aby sme sa doň viac vcítili: jedného pochmúrneho dňa sa prechádzate po poliach a lúkach, keď si zrazu všimnete skrútený strom s odkrytými koreňmi, medzi ktorými uvidíte vytrčať starú, dotrhanú koženú brašnu. Vnútri je niekoľko tehličiek z pravého zlata. Uvedomíte si, že jediný spôsob, akým si môžete nárokovať na ten úžasný poklad, je kúpiť pozemok, na ktorom sa nachádza. Tak idete na pozemkový úrad a dozviete sa, kto ten pozemok vlastní. Potom vyberiete z bankových účtov všetky peniaze, vezmete si ďalšiu hypotéku na dom a založíte rodinné klenoty. Nájdete majiteľa a za to pole mu ponúknete všetko, čo máte. Prečo? Pretože viete, že cena toho pokladu je omnoho vyššia ako všetok váš majetok dokopy. Jej kolosálne väčšia ako hodnota všetkého, čo vlastníte.

Práve tak dôležité je v skutočnosti podľa Ježiša Božie kráľovstvo. Nanešťastie, perla veľkej hodnoty je v dnešnej cirkvi často nepovšimnutá. Musíme poctivo priznať, že len málo kresťanov na západe si uvedomuje hodnotu Božieho kráľovstva. Kresťania v iných dobách a kultúrach sa radšej vzdávali svojich životov, než by mali poprieť absolútnu autoritu Krista v ich životoch. Pričasto dnes kresťania pristupujú na kompromisy s hodnotovým systémom tohto sveta. Namiesto Božieho kráľovstva budujú svoje vlastné. A kým sa všetko deje podľa ich plánov, zdajú sa byť celkom spokojní. Ale keď nastane nejaká kríza, či už v peniazoch, vzťahoch alebo niečom inom, zrazu zistia, že sú bez nevyhnutného zdroja pre pochopenie svojho života. Častým dôsledkom je odcudzenie, zmätok a zúfalstvo.

Opäť tvrdím, že pochopenie myšlienky Božej vlády je jediným spôsobom, ako prísť na zmysel života. Musíme sa popasovať so skutočnosťou, že Boh pracuje na svojom ciele znovunastolenia svojej autority nad svojim stvorením, a používa na to veľkolepé udalosti v dejinách rovnako ako malé detaily v našich osobných životoch.

Nastolenie Božej vlády ako cieľ dejín

Z biblickej perspektívy sú dejiny javiskom, na ktorom Boh pracuje, aby nastolil svoju večnú vládu. Ani Marxov dialektický materializmus, ani náhoda, ani nijaká iná neosobná sila nerozhoduje o tom, čo sa deje v histórii sveta. Biblia tvrdí, že Boh dôkladne kontroluje každú chvíľku v dejinách, od závažných rozhodnutí kráľa (Príslovia 21:1) až po výsledok hádzania mincou (Príslovia 16:33).

Táto biblická perspektíva nie je nikde tak tvorivo predstavená ako v starozmluvnej knihe Ester. Tento fascinujúci záznam vyvolal mnoho dobre myslených pochybností, pretože sa v ňom Boh ani nespomína. Pre starých židovských vykladačov Pisma bola táto skutočnosť taká znepokojivá, že vyhlásili, že objavili biblické meno Boha, Jahve, zašifrované v texte až štyrikrát. Ich obavy sú neopodstatnené. Ktokoľvek knihu Ester napísal, ten sa úmyselne a dosť dômyselne vyhol priamej zmienke o Bohu. Zamyslite sa nad tým, aké ťažké to muselo byť pre starovekého židovského autora, aby napísal desať kapitol bez toho, aby sa čo i len raz zmienil o Bohu. Ak by súčasný spisovateľ písal príbeh s podobne nečakaným záverom, musel by sa vedome vyhýbať slovám a slovným spojeniam ako „našťastie“, „ešte že“, „náhodou“, „zhodou okolností.“ V oboch prípadoch by svetonázor autora ovplyvnil jeho slovnú zásobu. Myšlienkou knihy Ester je, pravdaže, to, že Boh úplne ovplyvňuje udalosti. Hoci sa to vôbec konkrétne nespomína, Božia ruka je všade. Ironické zvraty a zmeny v slede udalostí sú výsledkom jeho mimoriadnej tvorivosti. On uskutočňuje svoj plán. Pohybuje sa dejinami, aby nastolil svoju vládu.

Je potrebné povedať, že sú tu i nebezpečenstvá. Kresťania, podobne ako Homérov Odysseus, sa musia obratne plaviť medzi Scyllou odmietania skutočnosti, že Boh je aktívny v dejinách, a Charybdou prílišného stotožňovania Božích zámerov s plánmi akéhokoľvek samostatného národa. Zdá sa, že my,

americkí kresťania, sme naklonení viac k tej druhej veci, ako boli i kresťania v nacistickom Nemecku. Musíme si pripomínať, že na našej strane nie je Boh o nič viac, ako bol na strane svojho vyvoleného národa (Jozua 5:13-14). Národné štáty v Božích očiach nemajú vôbec žiadnu hodnotu samy o sebe (Izaiáš 40:17). Používa ich ako chce, a rozpúšťa ich bez najmenej stopy ľútosti (Jób 13:23). Boh neprisahá vernosť žiadnej zástave.

Božie ciele presahujú ciele akéhokoľvek národa. On pracuje vo víre ľudských dejín, aby nastolil svoju vládu. Zamyslite sa nad jedným prospešným, hoci dosť nepovšimnutým následkom druhej svetovej vojny. Viacero misijných organizácií, vrátane Greater Europe Mission a Far Eastern Gospel Crusade, bolo založených ľuďmi, ktorí následkom vojenskej služby v ďalekých oblastiach sveta mali vášeň vrátiť sa a zdieľať evanjelium so svojimi bývalými nepriateľmi. Môžeme si byť istí, že svetovým vodcom nešlo o tento výsledok.

Nastolenie Božej vlády – stretnutie s vykúpením

Avšak Božou vládou nemáme rozumieť nejakú abstraktnú neosobnú silu, ktorá sa pohybuje dejinami, ako *Geist*, koncept Hegla, nemeckého filozofa 19. Storočia. Božia vláda je veľmi osobná, a to dvoma spôsobmi. Po prvé, v skutočnosti to nie je ani sila ani nejaká iná „vec.“ Nebolo by nemiestne opísať Božiu vládu ako činného Boha, Boha, ktorý koná. Toto zrejme najlepšie ukazuje skutočnosť, že pre Pavla je „bytie v Duchu“ približne to isté, čo Ježiš nazýva „vstúpením do Božieho kráľovstva“ (Matúš 5:20; 7:21; 18:3; 19:23-24; 23:13). Táto zhoda bola pre Pavla taká prirodzená, že mu môžeme právoplatne pripísať najlepšiu definíciu toho, že „*Božie kráľovstvo je... spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom*“ (Rimanom 14:17). Kráľovstvo prichádza, keď prichádza Boh, alebo, čo je to isté, keď prichádza Ježiš (Matúš 16:28).

Po druhé, Božia vláda ovplyvňuje Božie životy veľmi osobne. Toto ju odlišuje od ideológií súčasného sveta. Napríklad marxizmus vidí riešenie zlej situácie ľudstva v investovaní prostriedkov ekonomickej produkcie do proletariátu. Nacizmus sa podobne upiera k štátu a kapitalizmus k neviditeľnej ruke slobodného trhu, ktoré majú spôsobiť premenu spoločnosti. Nesnažia sa zmeniť ľudí ako takých, a preto zlyhávajú v dosahovaní svojich cieľov! Božia vláda je svojou podstatou úplne iná. Keď Boh prichádza, jeho vláda zasahuje a premieňa samotné jadro životov jednotlivcov. Toto nazývame vykúpením, ale zriedka sa zamýšľame nad spojením medzi vykúpením človeka a Božou vládou. Avšak Pavol tak robil. Takto opisuje spasenie: Boh „nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna, v ktorom máme vykúpenie a odpustenie hriechov“ (Kolosanom 1:13-14). Pavol toto osobne zažil pri vlastnom obrátení. Vykúpenie zahŕňa dramatickú záchranu Bohom, pri ktorej nás uchopí, vymaní zo satanovho zovretia a umiestni nás pod svoji zvrchovanú vládu a ochraňujúcu ruku svojho Syna, Ježiša Krista, nášho Pána.

Nastolenie Božej vlády ako zmysel nášho života

Božia vláda je teda svojou samotnou podstatou vykupujúca. Konkrétne vyjadrenie nadobúda, keď premieňajúca prítomnosť živého Boha vstúpi do života jednotlivca a úplne ho preorientuje. Ale hoci Božia vláda začína vykupujúcou premenou jednotlivcov, pri tom nekončí. Keďže Božia vláda znamená premieňajúcu prítomnosť samotného Boha, jej vláda sa uplatní „z vnútra von.“ Keď sú životy ľudí vymanené z ríše temnoty a radikálne premenené na súčasť Božieho kráľovstva, premieňajúci potenciál, ktorý ich prebudoval, znova vytryskne a ovplyvní vzťahy a okolnosti, v ktorých žijú svoje životy. Boh ich životy neohrozene používa na šírenie svojej vlády. Naše životy sa pre

ostatných stanú pobočkami Božej vlády.

Je dôležité, aby ste sa popasovali s neodbytnou podstatou Božej prítomnosti v svojom živote. Keď sa človek stane kresťanom, zahrňa to poddanie sa Kristovej vláde. Keď ste novým kresťanom, rýchlo si uvedomíte, že to nie je len fráza. Budete cítiť, ako si Boh robí nárok, často drzo a otvorene, na stále väčšie a väčšie oblasti vášho života. Boh chce stanoviť priority vo vašom živote. Chce určiť, ako bude využívať peniaze a čas. Očakáva, že každé rozhodnutie urobíte berúc do úvahy jeho vládu: výber životného partnera, miesto, kde budete žiť, ako sa zamestnáte a dokonca i to, ako strávite piatkový večer!

Napríklad si predstavte, že v piatok po práci za zastavíte v obchode s DVDčkami a kúpite si komédiu, ktorú vám odporučili priatelia. So svojou ženou/mužom prichystáte večeru tak rýchlo, ako len môžete. Deti sú konečne okúpané a v posteli, riad umytý a posledné kúsky hrášku konečne pozametané a v koši. Práve ste vložili disk do mechaniky a rýchlo preskočili úvodné varovania, keď náhle začujete klopanie na vaše dvere. Ide o novú ženu v zbore, ktorá práve prechádza divokým rozvodom a chce vedieť, či máte čas sa rozprávať. Bez toho, čo nazývame „perspektíva Kráľovstva“, by táto „náhoda“ mohla zničiť váš večer. Ale ak ste ten deň začali tým, že ste vložili svoj čas a všetko, čo máte, do Božích rúk, aby to použil, ako chce, budete schopný meniť svoj program, i keď to bude nepríjemné. Každodenný život naozaj naberá vzrušujúci rozmer, keď vedome uznávame Božie právo používať naše životy na svoje ciele. Budeme sa prebúdzat s očakávaním: „Som zvedavý, čo pre mňa Boh na dnes pripravil.“

Zdravá „perspektíva Kráľovstva“ je obzvlášť dôležitá v krízových situáciách. Toto mi došlo v dobe, keď som bol dočasným kazateľom zboru v North Shore v Bostone. V jednu sobotu som študoval na seminári v oblasti, ktorá sa nachádza na najvyššom kopci v Essex County v Massachusetts. Keď som vy-

šiel z knižnice a kochal sa úžasným výhľadom, všimol som si tmavé mraky vzdialené niekoľko míľ. Sformovali obrovský čierny balón plaviaci sa inak bezoblačnou oblohou. Zrazu oblohu bez varovania preťal ohromný blesk a hromové dunenie o niekoľko sekúnd ten záblesk potvrdilo. Toto sa stalo iba raz a mraky sa presunuli nad oceán a začali sa rozptyľovať. Asi o hodinu som dostal telefonát od jednej členky zboru. Od nej som sa dozvedel, že blesk, ktorý som videl, zasiahol strom na pozemku jedného manželského páru zo zboru. Elektrický prúd prešiel stromom, koreňmi a do suterénu ich domu, kde zapálil olejové kachleec. Dom, ktorý Bruce a Meg vlastnoručne postavili, bol za pár minút zuhoľnatenou, tlejúcou kostrou z tehál a trámov. A nielen to: Bruce je umelec a jeho ateliér bol v tom suteréne. Roky práce – nádherné maľby a fresky boli zničené. To im poisťovňa nikdy nenahradí!

Nasledujúce ráno stáli Meg a Bruce pred zborovým zhromaždením. Členovia zboru sa nachystali na príbeh zúfalstva a núdze a pripravili sa odpovedať najlepšie, ako vedeli, na otázku „Prečo, Bože?“ Ale táto otázka nikdy nezaznela. Najprv hovoril Bruce. Povedal: „Chcem vám povedať, ako nás Boh pripravil na túto katastrofu. V piatok večer sme ležali v posteli a rozprávali sa o našom majetku. Meg mi povedala: ‘Nie sme veľmi pripútaní k týmto veciam, však?’ A ja som jej odpovedal: ‘Nie, tento dom patrí Bohu a môže si s ním robiť, čo chce.’ Tento rozhovor bo tým prvým, na čo som si pomyslel, keď som si uvedomil, že náš dom horí.“

Potom hovorila Meg. Ďakovala zboru za oblečenie, ktoré mali na sebe, za jedlo, za miesto, kde mohli ostať a obzvlášť za všetky modlitby. Potom pokračovala: „Hlavne sa modlite za našich susedov. Roky im hovoríme o našej viere v Ježiša, ale zdá sa, že ich to vôbec neoslovuje. Chceme, aby videli, že náš domov nie je na tejto zemi a ak Boh vie použiť tento požiar, aby im ukázal, že naša nádej a istota je v ňom a nie v našom majetku, tak potom ten požiar za to stál.“

Zhromaždenie bolo ohromené. Ľudia, ktorí boli pripravení utešovať a prejavíť súcit, boli zasiahnutí silným svedectvom: Meg a Bruce sa pomerne dobre vyrovnávali so stratou svojho vysnívaného domu. Pochopili dve životne dôležité veci týkajúce sa svojho majetku. Po prvé, Bruce a Meg rozumeli Božiemu sľubu, že všetko na tomto svete bude raz zničené ohňom (2 Petrov 3:7,10). Ich dom bol na Božom zozname vecí určených pre oheň. Mimočodom, aj váš dom je na tom rovnako! Boh sa proste rozhodol prejavíť svoj názor na ich majetok práve vtedy a nie neskôr. Po druhé, boli presvedčení, že všetko, čo vlastnili, patrilo Bohu. On uplatňuje zvrchovanú autoritu nad našimi životom a majetkom a obe tieto veci používa pre svoje veľké zámery. Meg a Bruce intuitívne vnímali túto pravdu od chvíle, keď dym začal prenikať cez podlahu. Mali perspektívu Kráľovstva, ktorá im pomohla vyrovať sa s krízou.

Nasolenie Božej vlády ako uspokojivý životný princíp

Myšlienka Božej vlády taktiež ponúka kľúč k spokojnosti v kresťanskom živote. Boh chce použiť každého kresťana na hlásanie a zväčšovanie rozsahu jeho vlády. Povedané prosto, Božie kráľovstvo je tým, pre čo nás zachránil. V našej individualistickej západnej kultúre môže toto znieť poburujúco. My opisujeme evanjelium oveľa individualistickejšie. Málokedy sa povznesieme nad myšlienku, že Ježiš prišiel zachrániť *mňa* od *mojich* hriechov. Máme sklony veriť, že konečným cieľom nášho spasenia je naše osobné šťastie a naplnenie. Avšak biblická perspektíva je taká, že naše spasenie slúži vyššiemu zámeru. Boh povedal Ananiášovi, že si vyvolil Pavla, „aby zaniel moje meno pohanom“ (Skutky 9:15). Sám Pavol jasne hovorí, že Boh sa rozhodol nás spasíť „aby sme boli na chválu jeho slávy“ (Efezanom 1:12).

V súčasnej cirkvi potrebujeme znovu nadobudnúť tento dôraz. Pri všetkej úcte k „štyrom duchovným zákonom,“

prvý potrebuje mierne vyladenie. „Boh ťa miluje a má pre tvoj život úžasný plán“ je trochu nepresné. Zanecháva dojem, že „Boží plán pre môj život“ je „*Plánom pre vesmír*.“ Ale kým vidím samého seba v strede Božieho plánu, svet mi nikdy nebude dávať zmysel, jednoducho preto, že vesmír nebol vytvorený za konečným účelom mojej radosti a naplnenia. Namiesto toho by sme mali hlásať „Boh ťa miluje a má pre teba úžasnú úlohu vo svojom pláne.“ Toto jasnejšie vystihuje posolstvo Novej zmluvy a je nakoniec viac uspokojujúce, pretože to zodpovedá skutočnému Božiemu zámeru so spasením. Pravda je, nakoniec, viac naplňajúca ako nejaký sebecký výmysel.

Povedzme, že vezmete auto do dielne na servisnú kontrolu. Hlavný mechanik, priateľský chlapík, otvorí kapotu na vašom aute, odskrutkuje olejový filter a ukáže na tesnenie na filtra – úzky gumený krúžok na okraji, ktorý zabezpečuje tesné priliehanie. Predstavte si, že začne vychvaľovať to tesnenie na olejovom filtri a hovoriť vám, aká úžasná súčiastka to je, ako sa tisíce strojárův a technikův v Detroite roky namáhalo, aby zostrojili auto s jediným cieľom – umožniť tomuto tesneniu plniť svoj účel a dosiahnuť svoj cieľ. A že jeho zámerom ako mechanika je zabezpečiť, aby všetky ostatné súčiastky vo vašom aute fungovali tak, aby tesnenie na olejovom filtri mohlo zakúsiť absolútne uspokojenie.

Keby nastala takáto absurdná situácia, trúfam si povedať, že by ste mechanikovi rýchlo poďakovali a išli do iného servisu. Dôvod je jasný – prirodzene vnímate, že tesnenie na olejovom filtri bolo navrhnuté pre auto a nie naopak. Tým sa nemyslí, že tesnenie nie je dôležité. Ak nebude plniť svoju funkciu – brániť oleju, aby vytekal z motora – a problém sa zanedbá, skôr či neskôr budete potrebovať nový motor. Lepšie je povedať, že tesnenie má dôležitú úlohu vo vzťahu k oveľa väčšiemu účelu.

Kresťania zažijú oveľa väčšiu spokojnosť, keď pochopia svoju skutočnú úlohu a zámer a nie, keď budú sami seba presviedčať, že sú v strede Božie-

ho plánu, čo je rovnako absurdné ako predstava, že General Motors vytvorili auto, aby slúžilo tesneniu na olejovom filtri. Naplnenie a spokojnosť v živote kresťana plynú nie z falošného presvedčenia o vlastnej dôležitosti, ale z vnímania väčšieho plánu a vlastného mieste v tom veľkom pláne.

Nastolenie Božej vlády ako poslanie (misia) cirkvi

Ak je perspektíva Kráľovstva dôležitá pre to, aby naše životy dávali zmysel, tak je absolútne nevyhnutná pre akékoľvek porozumenie poslaniu (misií) cirkvi. Pamätajte, Božia vláda je zastrešujúcim východiskom pre porozumenie Božej práci vo svete. Misia nie je samostatnou kategóriou v Božom pláne, ale je potrebné chápať ju v rámci tohto väčšieho východiska. Misia má za cieľ veľkolepú a slávnú víziu. Táto vízia nie je nikde majestátnejšie vyobrazená ako v Zjavení 11:15-17:

„Siedmy anjel zatrúbil. A v nebi zazneli mohutné hlasy: Kráľovstvo sveta sa stalo kráľovstvom nášho Pána a jeho Pomazaného a bude kraľovať na veky vekov. Vtedy dvadsiati štyria starší, ktorí sedeli pred Bohom na svojich trónoch, padli na tvár, klaňali sa Bohu a volali: Ďakujeme ti, Pane, Bože všemohúci, ktorý si a ktorý si bol, že si sa ujal svojej veľkej moci a začal si kraľovať.“

Definitívne nastolenie Božej vlády je konečnou motiváciou cirkvi k misií a evanjelizácii. Misijné snahy bývajú nevyvážené, ak misionári strácajú tento definitívny cieľ zo zreteľa. Môže sa stať, že pri misií pôjde len o spasenie čo najväčšieho množstva duší alebo, naopak, len o naplnenie fyzických potrieb. Oba tieto aspekty sú dôležité, ale druhoradé. Skutočný cieľ misie a nakoniec celého skutočného kresťanského snaženia je znovunastolenie Božej vlády. Misionár je správne motivovaný v prvom rade chápaním toho, že Boh je právoplatný Kráľ nad celým stvorením a že

prostredníctvom Ježiša dôrazne presadzuje svoj nárok na trón vesmíru.

Počas studenej vojny sa verilo, že Trumanova doktrína potlačí komunizmus. Tento idealistický cieľ sa ponížujúc rozpadol na ryžových poliach juhovýchodnej Ázie. Ale táto myšlienka nám dobre ukazuje cieľ kresťanských misií – potlačiť satanovu vládu vo všetkých jej prejavoch – hriechu, nevedomosti, chorobe a smrti. Ježiš povedal, že cirkev dostala kľúče od Kráľovstva a že brány pekelné ju nepremôžu (Matúš 16:18-19). Mnoho ľudí koná pod vplyvom ilúzie, že peklo je satanovou ríšou a jeho si predstavujú ako kráľa pekla. Opäť si musíme pripomenúť, že akákoľvek moc, ktorou satan disponuje, dokonca i v pekle, nie je právoplatne jeho. I samotné peklo je pod Božou vládou a obyvatelia tej bašty vzbury jedného dňa uznajú Kristovu autoritu. Satanovo kráľovstvo padne. A naozaj, vďaka Kristovmu dielu na kríži už začalo padať.

Podľa tejto perspektívy misia a evanjelizácia nikdy nemôžu byť len voliteľným programom zboru. Misia nie je len nejaký lacný bonus, ktorý zbor dostane k tomu, čo naozaj chce. V dobe písania tohto článku sa počítačový program predáva na cédečku, ktoré má kapacitu viac ako 600 megabajtov informácií. A dokonca i veľké programy potrebujú maximálne približne 200 megabajtov, takže na väčšine cédečiek je obrovský nevyužitý priestor. Výrobcovia softvéru často pridávajú rôzne hry, doplnkové typy písma, obrázkov atď. ako obchodný ťah, ktorým chcú spraviť svoj produkt atraktívnejším. Mnoho ľudí pristupuje k misijnému úsiliu s rovnakým postojom – misia nie je to, čo v skutočnosti chcú – ale nezaškodí, ak ju pridajú do programu, ak je to ešte nejaký priestor.

Zbor, ktorý rozumie myšlienke Božej vlády, sa nikdy s takýmto prístupom neuspokojí. Bude chápať, že úlohou cirkvi je ohlasovať Božiu vládu a že cez celú jej službu chce Boh ešte viac rozšíriť svoju vládu nad stvorením. Misie sú konkrétnym vyjadrením tohto božského zámeru.

Myšlienka Božej vlády je zastrešujúcim východiskom, prostredníctvom ktorého môžeme interpretovať Bibliu, históriu, spasenie a naše osobné životy. Nastolenie Božieho kráľovstva je stredobodom aj zmyslu života kresťana -

jednotlivca, aj úlohy zboru. Je skutočným cieľom misijného snaženia zboru.

Božia vláda je červená línia, okolo ktorej sa nakoniec objaví celkový veľký obraz. Začal sa tento obraz zjavovať vo vašom živote?

*

Božia zvrchovanosť v misii prostredníctvom uctievania

John Piper

Misia nie je definitívnym cieľom zboru. Je ním uctievanie. Misia existuje kvôli tomu, že niet uctievania. Uctievanie je to definitívne, nie misia, pretože Boh je definitívny, nie človek. Keď tento vek skončí a nespočítateľné milióny vykúpených padnú na tvár pred Božím trónom, misia už nebude. Je dočasnou nevyhnutnosťou. Ale uctievanie ostáva na veky.¹

Preto je uctievanie palivom a cieľom misie. Cieľom misie je preto, lebo misiou sa jednoducho snažíme priviesť národy k nadšenej radosi z Božej slávy. „Hospodin kraľuje! Nech *plesá* zem, nech *sa radujú* mnohé ostrovy! (Žalm 97:1). „Nech ťa velebia, Bože, národy, nech ťa velebia všetci ľudia! Nech národy *plesajú* a *radujú sa*...! (Žalm 67:3-4)

Ale uctievanie je taktiež palivom pre misiu. Vášeň pre Boha v uctievaní predchádza ponuku Boha v kázaní. Nemôžete odporúčať to, čo si neceníte. Misionári, ktorí zo srdca nemôžu povedať „*Budem sa radovať* v Hospodinovi... *Budem sa radovať a jasať v tebe*, ospevovať budem tvoje meno, Najvyšší“, nikdy nebudú môcť zvolať „Nech *sa radujú* národy!“ (Žalm 104:34; 9:2) Misia začína a končí uctievaním.

Keď v túžbach srdca a prioritách zboru nie je snaha o Božiu slávu nadradená snahe o ľudské dobro, človeku nebude správne poslužené a Boh nebude náležite uctený. Ja neobhajujem zmenšovanie misie, ale zväčšovanie Boha. Keď oheň uctievania horí s horúčavou Božej skutočnej hodnoty, svetlo misie bude svietiť najtemnejším ľuďom na zemi. A ja si túžobne želim, aby ten deň nastal!

Kde je slabá vášeň pre Boha, bude slabý zápal pre misiu. Zbory, ktoré nie sú sústredené na vyvyšovanie Božieho majestátu a krásy, málokedy podnietia zápalistú túžbu „hovoriť medzi pohanmi o *jeho sláve*“ (Žalm 96:3). Dokonca i ľudia z vonka cítia nesúlad medzi našim smelým nárokom na národy a našim plytkým záujmom o Boha.

*

¹ Vo vydaní tejto knihy z roku 2003 som pridal jednu kapitolu, aby som detailne a pre aplikáciu ozrejmil, čo myslím „uctievaním“ (angl. worship) a ako sa to vzťahuje k „bohoslužbe“ (angl. worship service) a uctievaniu praktickou poslušnosťou (Rimanom 12:1-2). Jej názov je „The Inner Simplicity and Outer Freedom of Worldwide Worship“ (Vnútorňá jednoduchosť a vonkajšia sloboda celosvetového uctievania). Hlavnou myšlienkou je, že Nová zmluva je zarážajúco ticho o vonkajších formách uctievania a radikálne zameraná na vnútornú skúsenosť cenenia si Boha, pretože je knihou vízie pre našu misiu vo všetkých kultúrach a nie príručkou pre uctievanie o tom, „ako uctievať“ v našej kultúre.

KROK 4: PRÍPRAVA VLASTNEJ ODPOVEDE

Aké sú tvoje prvotné závery?

Duchovné formovanie

- Zvážte, do akej miery ste sa vedome poddali Božej vláde. Potvrdili ste Božiu zvrchovanosť vo všetkých oblastiach svojho života?
- Doplňte nasledujúcu vetu: Keď rozmýšľam o Božej zvrchovanosti vo svojom živote, cítim (sa) , pretože.....
- Venujte nejaký čas modlitbe a vyznajte svoje obavy. Proste Boha, aby znovu presadil svoju autoritu vo vašom živote a prostredníctvom vášho života.

Hlbšie porozumenie

- Napíšte 1-2 odseky, v ktorých popíšete biblickú myšlienku „Božej vlády.“

Zručnejšia služba

- Aby sa vám misijný záväzok pre váš zbor v Teme 6 vytváral ľahšie, v Témach 1 až 5 bude vždy súčasťou vašej úlohy zaznamenať vaše presvedčenia. Pracovný list Misijný záväzok je v Teme 6 a pomôže vám usporiadať si vaše myšlienky vyjadrené v tomto oddiele v každej z tém od prvej po piatu.

Prvá časť: Aké presvedčenia o Božom pláne by mal odrážať misijný záväzok, ktorý vychádza z Biblie?

KROK 5: DISKUSIA O TÉME **Čo sa môžeme naučiť jeden od druhého?**

1. Zamyslite sa nad príkladmi zo života v *Krok 1: Pochopenie témy*. Akým konfliktom čelil František a Laura? Ako ich vyriešili?
2. Čo je Božia vláda? Prečo vyžaduje osobnú reakciu?
3. Aké sú možné dôsledky nepochopenia „celkového obrazu“ Božích zámerov vo svete?
4. Zamyslite sa nad posledným rokom. Ako Boh prejavil svoju vládu v každodennom živote?
5. V ktorých oblastiach vášho života (napr. zdravie detí, peniaze, kariéra, dôchodok,...) si najviac želáte, aby ste mali právo veta voči Božím zvrchovaným zámerom? Prečo?
6. Ako myšlienka Božej vlády a Piperovo tvrdenie, že misia začína a končí uctievaním, formuje naše porozumenie poslaniu cirkvi?

KROK 6: PRAKTICKÉ ČINY POSLUŠNOSTI

Aké dôsledky vyplývajú z tejto témy?

1. Ako diskusia zmenila vaše pôvodné zmýšľanie o tejto téme?

2. Napíšte 1-2 nevyriešené záležitosti, obavy, hriechne postoje, atď., ktoré sa vám v myslí vynárajú, keď pri príprave a diskusii o tejto téme premýšľate o Božom zvrchovanom nároku na váš život. Dohodnite si stretnutie s vaším mentorom, aby ste sa porozprávali o tom, na čo ste prišli. Dohodnite sa na 1-2 praktických činoch, ktoré plánujete podniknúť ako reakciu.

3. So svojim mentorom prehodnoťte vaše zapojenie v službe vášho zboru. Vysvetlite, prečo si myslíte, že (ne)plníte úlohu v Božom pláne, ktorú pre si vás Boh vybral. Spýtajte sa svojho mentora, či súhlasí.

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžete nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola

POZNÁMKY